

Jernbaneassistenterne have i de første 5 Aar gennemsnitlig 1,263 Kr. og Kvinder under Jernbaneetaten 1,005 Kr., under Post- og Toldvæsenet have Assistenterne 1,160 Kr. Hertil kommer, at Jernbaneassistenterne have et Tillæg i deres Tantieme, og at Postfunktionærerne have en Huslejegodtgørelse. Vi ville altsaa heraf se, at Begyndelseslønnen i de første 5 Aar er betydeligt bedre for de andre Etater end for Landets Lærere, og tage vi Slutningslønnen f. Eks. efter 35 Aars Tjeneste, viser det sig, at den gennemsnitlige Løn for de danske Lærere er 1,937 Kr., for Lærerinderne 1,280 Kr., men for Jernbaneassistenterne 2,082 Kr. og for Kvinder under Jernbaneetaten 1,602 Kr., medens Post- og Toldfuldmægtige have 2,085 Kr. Det forekommer mig, at skulle vi drage en Sammenligning med andre Etaters Lønninger, maa det være med de nævnte Etaters, og det viser sig da, at Lærerne ere betydeligt daarligere lønnede end netop disse Etater. Derfor have de Herrer ikke Ret til at skyde sig ind herunder og bruge de andre Etater som et Dække for, at de ikke ville gaa med til dette.

Saa sagde den ærede Ordfører — han er jo en Mand, der kan ransage Hjertet og Nyrer og kan se helt igennem et Menneske —, at Grunden til, at vi vare komne med dette Forslag, kunde han gennemskue. Det var for det første, fordi det var noget, som skulde ses og høres ud over det hele Land, at vi stode som Lærerstandens Venner, medens derimod han og hans Parti stode som dem, der ikke vilde gavne Lærerne i denne Sag. Jeg har ikke noget imod, at dette ses og høres, men det har ikke været Bevæggrunden for mig, kan jeg forsikre det ærede Medlem. Bevæggrunden for mig har været de Andragender, der foreligge fra Danmarks Lærerforening, og det er disse simple Tal, de fremføre, og hvoraf den Nødstilstand kan ses, hvori Lærerne leve, der har været Motivet for mig. Men at det bliver set og hørt ud over det ganske Land, har jeg ikke det mindste imod, slet ikke, det maa det saa gerne. Naar man indtager et Standpunkt, som er fuldt ud forsvarligt, er det kun glædeligt, at det bliver set og hørt og kendt ud over det hele Land.

Under denne Diskussion er der en Ting, som har forundret mig lidt. Der sidder jo i dette Ting ikke saa ganske faa Repræsentanter for Lærerstanden. Der sidder to her foran mig, det ærede Medlem for Hurup (Kierkegaard) og det ærede Medlem for Skjolddelev (J. Nielsen), og vi

have jo det ærede Medlem for Møen (Emil Petersen) og det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen). Man har ikke set, at nogen af disse Repræsentanter for Lærerstanden er staae frem og med et eneste Ord har talt deres Standsfællers Sag her, hvor disse have henvendt sig til Regering og Rigsdag. Det har forundret mig, at de sidde tavse som Mus og høre efter uden at have et Ord at sige til denne Sags Anbefaling, og jeg har ikke kunnet undlade at gøre opmærksom derpaa.

Jensen-Knudstrup: Ja, nu kommer der en Lærer. Det ærede Medlem lyste jo saa stærkt efter os. Jeg undrer mig rigtignok over den Efterlysning. Det ærede Medlem kan ikke have glemmt, at det var mig, altsaa en Lærer, der rejste Spørgsmaalet i Efteraaret og rejste det paa en Maade, der vandt Tilslutning hos den højtærede Kultusminister og fremkaldte en Udtalelse fra Ministerbordet om, at et Forslag om Gennemsyn af Lærerlønningerne vilde blive forelagt forhaabentlig allerede i næste Samling. Som Følge af denne Udtalelse fra Ministerbordet, vistnok i November Maaned, har jeg og formodentlig mange andre Lærere, baade i og udenfor denne Sal, slaaet os til Ro med, at dette Løfte vilde blive indfriet, og jeg har ikke følt nogen som helst Trang til siden da at rumle og gøre Støj om dette Spørgsmaal, som saaledes var betroet til rette vedkommende.

Jeg havde forlangt Ordet allerede, inden det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremholdt sin Efterlysning, ikke for at forlænge Diskussionen — det følte jeg ingen Trang til, og jeg tror i det hele taget slet ikke, at det er heldigt, at de, der ere personligt interesserede i en Sag, særlig føre Ordet i en Forhandling om den, men jeg havde forlangt Ordet, netop fordi jeg ønskede at udtrykke min fulde Tilslutning til, hvad der er fremført i Dag fra Ministerbordet og fra Finansudvalgets ærede Ordfører. Jeg udtalte i Efteraaret, at Lærerlønningerne gennemgaaende vare for smaa, navnlig i Jylland — og det fik jeg lidt Skænd for, at jeg havde nævnt Jylland —, de vare saa smaa, at de absolut burde forhøjes, thi ellers vilde Tilgangen til Lærerstanden, skønt den tilsyneladende er i Opgang, absolut aftage, og Lærerstanden vilde efterhaanden blive rekruteret fra den allerfattigste Del af Befolkningen. Medens den tidligere har haft sin Tilgang fra